

بررسی نقش متابولوژی در القای تشکیل آمیلوئید در آپوالکل دهیدروژنات مخمر

مهران میراولیابی^{*}، بهنام ابراهیمیان^۲، سامان حسینخانی^۳ و عطیه قاسمی^۴

^۱ اصفهان، دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم، بخش بیولوژی سلولی- مولکولی، گروه زیست‌شناسی

^۲ تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده زیست‌شناسی

^۳ تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم زیستی، گروه بیوشیمی

^۴ تهران، دانشگاه تهران، مرکز تحقیقات بیوشیمی و بیوفیزیک

تاریخ دریافت: ۸۷/۹/۱۶ تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۳

چکیده

تشکیل آمیلوئید در پروتئین‌های غیر بیماری زا تحت تأثیر برخی حالات های قابل امتزاج با آب مثل الكل ها کمتر مطالعه شده است.

در تحقیق حاضر فرآیند تشکیل آمیلوئید در آپوالکل دهیدروژنات مخمر (apoI-YADH) که در اثر تخلیه اتم روی

Saxtharی تهیه شده، در محیط آب-متانول ارزیابی گردید. ایجاد آمیلوئید به کمک معروفهای Congo Red و Thioflavin T و استفاده از روش‌های طیف سنجی فلورسانس و دو رنگ نمایی دورانی مورد مطالعه قرار گرفت. تشکیل آمیلوئید در apoI-

YADH تابع غلط متابول است و از ترتیب ($20\% < 60\% < 40\% < 80\%$) پیروی می‌کند. روند تشکیل آمیلوئید در آنزیم

همراه با انتقال ساختار از حالت طبیعی (Native) به حالت غنی از صفحات بتا (β -sheet rich) است. مطالعات توسط طیف

سنجدی دو رنگ نمایی دورانی (far-UV CD) چنین تغییرات ساختاری در آنزیم را به خوبی تأیید نمود.

. Congo red - Thioflavin T - CD - متابول - طیف سنجدی - آمیلوئید - وازه‌های کلیدی: آمیلوئید - سنجدی فلورسانس، طیف سنجدی CD - متابول -

^{*}نویسنده مسئول، تلفن: ۰۳۱۱-۷۹۳۲۴۵۵ پست الکترونیکی: mmiroliaei@sci.ui.ac.ir

مقدمه

هنگامی پروتئین‌ها در شرایط نامساعد قرار می‌گیرند ممکن است فعالیت خود را از دست بدنه و در نتیجه به فیبرهای آمیلوئیدی شناخته می‌شوند (۲-۱).

اصطلاح آمیلوئید که برگرفته شده از کلمه لاتین آمیلوم (Amylum) است برای اولین بار در سال ۱۸۴۵ توسط

ویرکف (Virchow) دانشمند آلمانی مطرح شد (۲۰). در حقیقت، علت تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی حاصل تاخوردگی اشتباه (misfolding) و توده ای شدن تووده‌های پروتئینی ایجاد می‌شوند. در واقع این تووده‌های

این واکنش به ترتیب $980 \mu\text{l}$ از محلول اتانول ($M_{0.3}$) با $10 \mu\text{l}$ از محلول $\beta\text{-NAD} (0.5 \text{ mM})$ و $10 \mu\text{l}$ از آنزیم رقیق شده (از محلول 1 mg/ml آنزیم در بافر فسفات) مخلوط گردید. تشکیل NADH در دمای 25°C در طول $160 - 340 \text{ nm}$ به وسیله دستگاه طیف سنج UV مدل 160 Shimadzu بررسی شد.

تهیه apoI YADH : فرم آپو YADH به روش Magonet تهیه شد(۱۲). ابتدا محلول بافر Tris-HCl با غلظت 0.1 M و 6.5 pH حاوی 0.1 M NaCl و 0.1 mM DTT (100 mM) تهیه گردید. سپس آنزیم طبیعی به 5 ml محلول فوق الذکر اضافه و به مدت $2-3$ ساعت در دمای 4°C درجه سانتی گراد (در ظرف حاوی یخ) تیمار گردید. در مرحله بعد Zn^{2+} های (ساختاری) کیلیت شده توسط DTT به روش ژل فیلتراسیون از محلول آنزیمی جدا شدند. خروج Zn های ساختاری از آنزیم توسط تکنیک طیف سنجی جذب اتمی به کمک دستگاه ChemTech مدل CTA-2000 تأیید گردید. تخلیه شدن اتم های روی از آنزیم قبلاً نیز تائید شده است (۱۳).

تشخیص فیرهای آمیلوئیدی به روش رنگ آمیزی Congo Red (CR) : Congo Red معرف رنگی اختصاصی برای شناسایی فیرهای آمیلوئیدی است (۹). سپس تشکیل آمیلوئید در apoI-YADH apo مدرمنیت آبی محلول آب - متابولو اثanol (۱۱) مورد آزمایش قرار گرفت. بر اساس این روش محلول apoI-YADH در محیط الكل (۳۰ بار رقت) قرار داده شد. برای رقیق کردن الكل از بافر فسفات pH ۷.۵ استفاده شد. این محلول شامل Congo Red با غلظت $5 \mu\text{M}$ و حجم نهایی 1 mL است. به منظور برهم کنش بین مولکول های رنگ و فیرهای آمیلوئیدی، نمونه به مدت 15 دقیقه و دمای 25°C درجه سانتی گراد با Congo red تیمار شد. طیف جذبی در طول موج $nm 350-650$ به وسیله دستگاه طیف سنج ۱۰۰۰ Perkin Elmer ثبت گردید.

است که یکی از مراحل مهم در تشکیل آمیلوئید انتقال ساختار از حالت (Native) به حالت غنی از صفحات بتا (β -rich) می باشد. شرایط و نوع حال اغلب تاثیر مستقیمی بر انتقال ساختار در فیرهای آمیلوئیدی دارد (۱۴). در ضمن ، با وجود تفاوت در توالی و ساختار پروتئینهای پیش ساز آمیلوئید، تمام فیرهای آمیلوئیدی سیمای مورفولوژیکی یکسان دارند (۴).

تحقیقات نشان داده است برخی پروتئینهای غیر بیماریزا توانایی تشکیل فیرهای آمیلوئیدی را در محیطهای غیر نرمال مثل الكل و اسید دارند (۱۶). آنزیم الكل دهیدروژنаз مخمر (E.C.1.1.1.1:YADH) یکی از این پروتئینها است (۲۱). این پروتئین آنزیمی تترامر با هشت اتم روی (Zn) و وزن مولکولی 150 kDa است. در هر زیر واحد آنزیم دو اتم Zn وجود دارد. یکی از این اتمها در جایگاه فعال قرار دارد و برای فعالیت آنزیم ضروری است و اتم Zn دوم با دارا بودن نقش ساختاری باعث استحکام ساختمان سوم آنزیم می شود. با خارج کردن اتم روی ساختاری می توان فرم apo را تهیه کرد (۱۸). هدف از تحقیق حاضر ، مطالعه تشکیل آمیلوئید در متالوپروتئین apo-YADH است. تشکیل آمیلوئید به وسیله دو معرف Congo Red و Thioflavin T و همچنین تغییر در ساختار apo-YADH با استفاده از اسپکتروسکوپی دو رنگ نمایی دورانی (CD) مورد مطالعه قرار گرفت .

مواد و روشها

الکل دهیدروژناز مخمر (YADH) (NAD^+) (با خلوص ۹۹ درصد) ، DTT (دی تیوتیتول) ، سدیم فسفات ، Congo Red و Thioflavin T از شرکت سیگما خریداری شد. متابولو و سایر معرف ها از شرکت مرک تهیه شده اند.

سنجهش فعالیت آنزیمی: فعالیت آنزیمی به روش Magonet (۱۲) ارزیابی شد. الكل دهیدروژناز مخمر واکنش اثanol به استالدئید را کاتالیز می کند. برای انجام

قدرتی باز شده، عامل بنیادین در تشکیل ساختارهای آمیلوئیدی محسوب می‌شود. از طرف دیگر، YADH در زمرة پروتئین‌های ناپایدار قرار دارد (۱۳)، و این نقصان در فرم apo-I آنزیم به ویژه در مواجهه با شرایط دمای زیاد، محیط‌های اسیدی و قلایابی قوی تشدید می‌شود (۹). حساسیت بیشتر apo-YADH در مقایسه با فرم Holo در جریان aggregate شدن (که خود عامل کلیدی در پیدایش فیبرهای آمیلوئیدی است) هنگام مواجه با چنین شرایطی تأیید شده است (۱۳). ضمناً فرم apo-I آنزیم درجه بالاتری از هیدروفویسیتی را نسبت به هولو-آنزیم نشان می‌دهد (۱۳). چنین مشخصه‌هایی مؤید ساختار ناپایدارتر apoI-YADH است. لذا به نظر می‌رسد حالت آپو، الگوئی قابل تعیین برای بررسی روند تشکیل آمیلوئید در محیط‌های آبی-الکلی باشد. محلول‌های الکلی می‌توانند با دناتوره کردن پروتئین‌ها، باعث انتقال ساختار در آنها شوند. بر این اساس، در پروژه حاضر تلاش گردید با طراحی یک آنزیم کاملاً ناپایدار از طریق تشکیل حالت مصنوعی "پو"، جزئیات بیشتری از مکانیسم پیدایش ساختارهای آمیلوئیدی روشن شود. این گونه مطالعات می‌توانند در تفسیر مکانیسم‌های دخیل در روند آمیلوئیدی شدن پروتئین‌ها، الگوی مناسبی فراهم نمایند.

تشکیل آمیلوئید در apo-YADH با استفاده از دو معرف قرمز کنگو (CR) و تیوفلاوین T (ThT)، از طریق تفاضل طیف Congo Red و apo-YADH با طیف حاصل از ترکیب YADH-Congo Red به روش طیف تفاضلی (difference spectrum) به دست می‌آید. شکل ۱a نشان می‌دهد طیف تفاضلی ترکیب YADH-Congo Red در محدوده ۳۵۰-۶۵۰ نانومتر دارای جذب مشخصی نیست. این نتایج با آنچه در خصوص حالت طبیعی Holo-YADH گزارش شده (۱۹) مطابقت دارد. برخورد فضایی مولکول‌های CR و ساختارهای بتا باعث ایجاد پیوندهای هیدروژنی بین معرف رنگی و فیبرهای آمیلوئیدی می‌شود. این برخورد همچنین همراه با انكسار مضاعف نور است

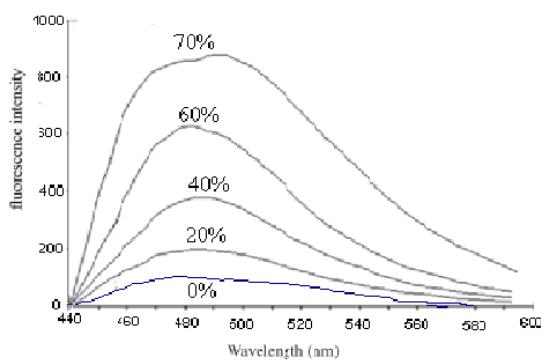
: تشخیص فیبرهای آمیلوئیدی به روش فلورسانس ThT ارزیابی بر هم کنش مولکول‌های Thioflavin T (ThT) به فیبرهای آمیلوئیدی apo-YADH به این ترتیب انجام شد که در ابتدا ۱ mg apoI-YADH در محلول الکلی حل mM گردید. برای رقیق کردن محلول الکلی از فسفات بافر pH= ۷.۵، ۱۵۰ µM Thioflavin T در بافر مورد استفاده برابر ۳ است. در محلول مورد آزمایش باید در حدود ۷ حفظ شود، زیرا در pH های کمتر از ۵ بین پروتئین و مولکول‌های رنگ برهمن کنش ایجاد نمی‌شود (۱۱). محلول ThT حاوی آنزیم به مدت ۱۵ دقیقه در ۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری گردید. در این مرحله تشکیل آمیلوئید به روش فلورسانس توسط اسپکتروفلوریمتر (Cary Eclipse) مدل VARIAN مورد آزمایش قرار گرفت.

بررسی تغییر ساختار در apoI-YADH با استفاده از Far-UV CD : طیف سنجی CD در ناحیه Far-UV به منظور آشکار ساختن جزئیات ساختار دوم مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۰). مطالعه تشکیل آمیلوئید، با استفاده از ۰.۳ میلی گرم apo-YADH در غلظت‌های مختلف متانول به مدت ۱۰ دقیقه و در ۲۵ درجه سانتی گراد به انجام رسید. ثبت طیف‌های مربوطه با استفاده از دستگاه اسپکترو پلاریمتر (AVIV 215) انجام شد. در غلظت‌های زیاد به علت Noise در طیف‌های CD، غلظت پروتئین در این آزمایش تقریباً ۵۰٪ آزمایشات قبلی (در روش رنگ آمیزی و فلورسانس) بوده است.

نتایج

تشکیل ساختار آمیلوئید در آنزیم طبیعی الکل دهیدروژناز (Holo-YADH) به اثبات رسیده است. Shimizo و همکاران تشکیل این نوع ساختار را به رفتار دینامیکی مولکول‌های آب محیط اطراف که توأم با بروز حالت غنی از صفحات بتا (β-sheet rich) در شکل طبیعی آنزیم است، نسبت داده اند (۱۹). انتقال ساختار به حالت کاملاً و یا

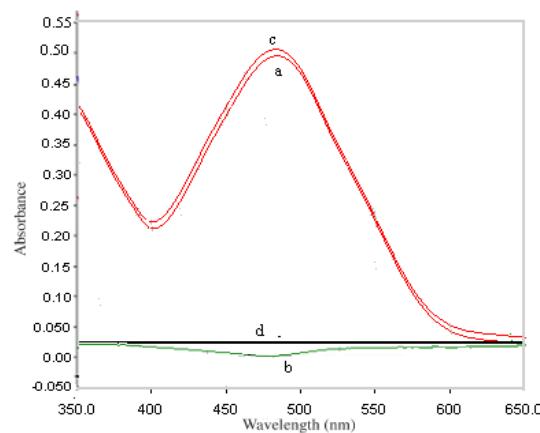
افزایش شدت نشر فلورسانس مولکولهای ThT ، روش دیگری برای نمایش تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی است. این معرف مارکری اختصاصی برای شناسایی ساختار β -sheet در فیبرهای آمیلوئیدی محسوب می‌شود (۶). طیف‌های حاصل از تیمار ۱۵ دقیقه) آپوآنزیم- متانول با ThT در شکل ۲ نمایش داده شده است. به وضوح مشخص است با افزایش غلظت متانول، شدت طیف‌های فلورسانس ThT افزایش نشان داده اند. حضور متانول باعث تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی می‌شود. خصوصیات فلورسانسی ThT، صرفاً برخواسته از تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی است و اتصال آن با پروتئین‌های بیش ساز آمیلوئید و همچنین تجمع‌های بی‌شکل (amorphous aggregates) سبب بروز این پدیده نمی‌شود (۶). از آنجایی که برخی یافته‌ها اتصال این معرف را به گونه‌های پروتوفیبریلی نیز نشان داده اند، با این وجود لازم است داده‌های حاصل از آزمایشات ThT با داده‌های به دست آمده از روش میکروسکوپی نیز تأیید شوند. ThT آزاد در ۴۴۰ nm دارای نشر فلورسانس است. این طول موج هنگام اتصال مولکول‌های ThT به فیبرهای آمیلوئیدی به ۴۸۰ nm انتقال می‌یابد (۶ و ۱۵). بر این اساس، وجود پیک در ۴۸۰ nm ممکن است مؤید اتصال تیوفلاوین به فیبرهای آمیلوئیدی نیز باشد (شکل ۲).

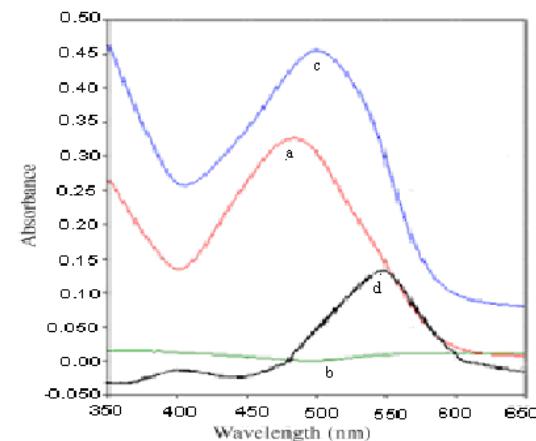
شکل ۲- طیف فلورسانس حاصل از Thioflavin T در محلول متانول آبدار حاوی apoI-YADH اعداد معرف غلظت‌های متانول بر حسب درصد است.

(۹ و ۸). در محلول آبی apoI-YADH به علت عدم وجود ساختار غنی از صفحات بتا برخورداری بین این صفحات و مولکولهای CR ایجاد نمی‌شود و در نتیجه انتقالی در طیف ۳ نسبت به طیف ۲ دیده نمی‌شود.

(a)

(b)

شکل ۱- طیف محلول‌های (a) Congo Red و (b) در آب و apoI-YADH متانول ۶۰٪ در ۲۵°C. طیف‌های به ترتیب شامل (1+2) (3)، (1) Congo Red (2) طیف تفاضلی.

با افزودن متانول (۶۰٪) انتقال در طیف ۳ نسبت به طیف ۲ مشاهده می‌گردد (شکل ۱b). در این صورت طیف تفاضلی در ۵۴۱ nm دارای پیک می‌شود. وجود این پیک معرف تشکیل آمیلوئید است (۱۹).

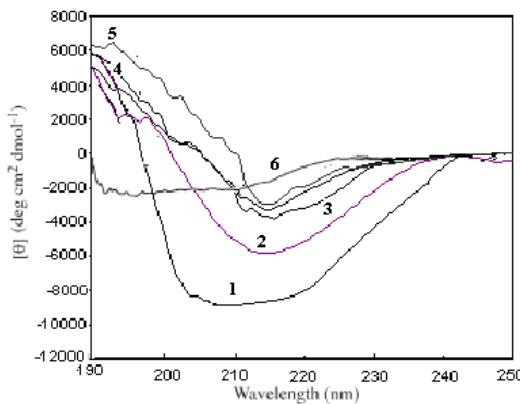
بحث و نتیجه گیری

بدون شک بررسی تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی به ویژه در پروتئین های غیر بیماری زا در عرصه پژوهشی اهمیت زیادی دارد. تا کنون تشکیل آمیلوئید در پروتئین های متعدد مورد بررسی قرار گرفته است. با این وجود گزارشات اندکی در مورد تشکیل آمیلوئید در پروتئین های دستکاری شده انتشار یافته است.

آنژیم الكل دهیدروژنаз یک متالو پروتئین حاوی روی است. DTT با خاصیت احیا کنندگی زیاد خود باندهای سولفیدی موجود در این آنژیم را باز کرده و با کیلیت شدن به اتم های Zn ساختاری می تواند آنها را از آنژیم خارج نماید (۱۲). در نتیجه با خارج شدن انتخابی اتم های Zn (ساختاری) فرم apoI آنژیم الكل دهیدروژناز ایجاد می شود.

ساختار محلول می تواند در حفظ پایداری ساختمان apoI-YADH تأثیر زیادی داشته باشد. محلول هایی مثل محلول های الكلی واسیدی با دناتوره کردن پروتئین، باعث انتقال ساختار در آنها می شوند. در تحقیق حاضر انتقال ساختار در apoI-YADH از حالت طبیعی به ساختار آمیلوئید حاصل از حضور متانول مورد بررسی قرار گرفت. طبق نتایج به دست آمده، این انتقال ارتباط زیادی به نوع الكل و غلظت آن دارد. الكل ها اثرات متفاوتی بر روی پروتئین ها دارند. تخریب حالت طبیعی پروتئین و انتقال ساختار α -helix به β -sheet یکی از این اثرات است (۳). ساختار پروتئین در الكل به طور کامل تخریب نمی شود و نوعی حالت واسطه را به خود می گیرد. در این حالت زیر واحدهای حاوی صفحات β با یکدیگر برهم کنش داده و با ایجاد صفحات داخل مولکولی باعث تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی می شوند (۱۹). نتایج حاضر (شکل ۳) نیز نشان می دهد که ایجاد صفحات β در apoI-YADH و در حضور متانول باعث تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی می شود. پایداری ساختار پروتئین در محلول آبی - الكلی تحت تأثیر

شکل ۳ نشان دهنده طیف far-UV CD مربوط به apoI-YADH در غلظت های مختلف متانول و در ۲۵ °C است. طیف CD حاصل از apoI-YADH در عدم حضور متانول دارای دو مینیمم در ۲۰۸ nm و ۲۲۲ nm است. این پدیده انعکاسی از وجود ساختار α -helix است (۱۹). با اضافه شدن متانول به apoI-YADH یک مینیمم در ۲۱۵ nm مشاهده می شود. وجود پیک در این طول موج مؤید حضور صفحات بتا است. این نوع انتقال ساختار از α -helix به صفحه β ، خود یک مرحله مهم در تشکیل ساختار آمیلوئید محسوب می شود (۵).

شکل ۳- طیف far-UV CD مربوط به apoI-YADH در غلظت های مختلف محلول متانول- آب در ۲۵ °C به مدت ۱۰ دقیقه. غلظت های متانول بر حسب (درصد):
 (۱) ۰ (۲) ۲۰ (۳) ۴۰ (۴) ۶۰ (۵) ۷۰ (۶) ۸۰

از آنجایی که پارامتر دورنگ نمائی $[\theta]$ با غلظت پروتئین موجود در نمونه رابطه معکوس دارد، افزایش این پارامتر با افزایش مقدار الكل ممکن است در اثر افزایش میزان aggregation محلول باشد (۱۹). این در حالی است که نتایج حاصل از فلورسانس به صورت نسبی بیان می شوند و تغییرات طیف بستگی به غلظت پروتئین دارد. از طرفی غلظت الكل مورد نیاز برای انتقال ساختار در پروتئین با کاهش غلظت پروتئین کاهش می یابد، بر این مبنای اختلاف ظاهری داده های حاصل از این دو تکنیک قابل تفسیر خواهد بود.

های آب، تشکیل آمیلوئید تشدید می‌شود (داده‌ها نشان داده نشده است).

طیفهای CD (شکل ۳) نشان داد که یکی از مراحل اولیه و مهم در تشکیل آمیلوئید انتقال ساختار از حالت طبیعی به حالت غنی از صفحات β است. طیف به دست آمده از پروتئین apoI-YADH در بافر فسفات (بدون حضور متانول) گویای حضور α -helix و β -sheet در ساختار دوم آن است. وجود یک مینیمم در پیک 208 nm (α -helix) و یک پهنا در 215 nm (β -sheet) مؤید این پدیده است^(۵). با افزودن غلظتهای مختلف متانول، تغییر ساختار از حالت α -helix به β -sheet می‌دهد. این تغییر ساختار با انتقال طیف از 208 nm به 215 nm نمایان شده است.

به طور کلی، نتایج به دست آمده نشان می‌دهند که متانول به عنوان یک حلال آلی دناتوره کننده باعث القاء تشکیل آمیلوئید در apoI-YADH می‌شود. با توجه به عدم حضور Zn²⁺ ساختاری در پروتئین، حضور متانول به کلی باعث تخریب ساختار نمی‌شود بلکه صرفاً انتقال در ساختار را باعث می‌شود. نتایج CD، این نوع انتقال ساختار از α -helix به β -sheet را تأیید می‌نماید. تغییر در شدت تشکیل آمیلوئید (شکل ۲) بیانگر این واقعیت است که القاء ساختار آمیلوئیدی در آنزیم با افزایش غلظت الكل رابطه مستقیم دارد.

رقابت بین پروتئین، آب والکل مشخص می‌شود. چنانچه قدرت برهم کنش بین پروتئین و آب بیشتر از قدرت برهم کنش بین الكل و آب باشد، ساختار پروتئین در حالت طبیعی خود باقی می‌ماند. برهم کنش قوی تر بین الكل و آب نسبت به برهم کنش بین آب و پروتئین سبب ناپایدار شدن ساختار پروتئین به واسطه دهیدراتاسیون آن می‌شود و زمینه را برای انتقال ساختار مهیا می‌سازد^(۷). بر این اساس با افزایش غلظت متانول، قدرت برهم کنش الكل-آب بیشتر از قدرت برهمکش پروتئین-آب می‌شود. از آنجائی که اولین قدم در تشکیل آمیلوئید ناپایدار شدن ساختمان پروتئین است، کاهش آب هیدراته می‌تواند این امر را تشدید کند. تشکیل آمیلوئید در apoI-YADH در محلول آبدار الكل به طور قوی توسط جذب مولکول های آب (دهیدراتاسیون) به سمت مولکول های الكل تشدید می‌شود. پارامتر B_R (Dynamic Water Structure) به خوبی منعکس کننده قدرت محلول الكلی در جذب مولکولهای آب و تشکیل فیبرهای آمیلوئیدی است^(۲۰). holo-Mطالعات Shimizu و همکارانش^(۱۹) بر روی YADH نشان داد که افزایش B_R متناسب با افزایش تعداد کربن الكل است. یافته های تحقیق حاضر بر روی apoI-YADH به کمک دو معرف قرمز کنگر و تیو فلاوین نیز ثابت می‌نماید که با افزایش تعداد کربن در سایر الكل ها، به واسطه افزایش قدرت محلول الكلی در جذب مولکول

منابع

1. Carrell R.W., Lomas D.A. (1997) Conformational disease . Lancet 350: 134-38.
2. Dobson C.M. (2003) Protein folding and misfolding. Nature 426:884-890.
3. Fasman, G.D. (1996) Circular dichroism and the conformational analysis of biomolecules. Adv. Protein Chem. 64:327-334.
4. Fernandez A. (2005) What factor drives the fibrillogenic association of β -sheets? Federation of European Biochemical Societies Let. 579: 6635-6640.
5. Greenfield N., Fasman G.D. (1969) Computed circular dichroism spectra for the evaluation of protein conformation. Biochemistry 8:4108-16.
6. Groenning M., Olsen L., Vande W.M. (2006) Study on the binding of thioflavin T to β -sheet – rich and non β -sheet cavities. J. Struc. Biol. 158(3):358-69.
7. Hirota N., Mizuno K., Goto Y. (1998) Alcohol-induced denaturation of β lactoglobulin:a close correlation to the alcohol-induced α -helix formation of melitin. J. Mol. Biol. 275:365-378.
8. Khurana R., Fink A.L. (2000) Do parallel beta-helix proteins have a unique Fourier transform infrared spectrum. Biophys. J. 78 : 994 -1000
9. Khurana R., Uversky V.N., Nielsen L. (2001) Is congo red an amyloid –specific dye? J. Biol. Chem. 276: 22715-22721.

- جلد ۲۴، شماره ۱۲۹
10. Klewpatinond M., Viles J.H. (2007) Empirical rules for rationalizing visible circular dichroism of Cu²⁺ and Ni²⁺ histidine complexes: Applications to the prion protein. *Federation of European Biochemical Societies Letters* 581: 1430-1434.
 11. Klunk W.E , Jacob R.E., Mason R.P. (1999) Inhibition of fibril formation of A β by guanidinocarbonyl pyrrole receptors. *Anal. Biochem.* 266: 66-67.
 12. Magonet E., Hayen P., Delforge D., Delaive E., Remacle J. (1992) Importance of the structural zinc atom for the stability of yeast alcohol dehydrogenase. *Biochem. J.* 287: 361-365.
 13. Miroliae M., Nemat-Gorgani M. (2001) Sugars protect native and apo Yeast alcohol dehydrogenase against irreversible thermoinactivation . *Enz. Microb. Technol.* 20: 554-559.
 14. Miroliae M., Nemat – Gorgani M. (2002) Effect of organic solvents on stability and activity of two related alcohol dehydrogenase . *Int. J. Biochem. Cell Biol.* 34: 169-175.
 15. Naiki H., Higuchi K., Hosokawa M., Takeda T. (1989) Fluorometric determination of amyloid fibrils in vitro using the fluorescent dye, thioflavin T. *Anal. Biochem.* 177:244-249.
 16. Rochet C., Lansbury P.T. (2000) Amyloid fibrillogenesis: themes and variations. *J. Struc. Biol.* 10:60-68.
 17. Rosenberg A.S. (2006) Effects of protein aggregates: an immunologic perspective. *American Association of Pharmaceutical Scientists* 8:501-507.
 18. Saboury A.A., Miroliae M., Nemat-Gorgani M., Moosavi- Movahedi A.A. (1999) Kinetics denaturation of yeast alcohol dehydrogenase and the effect of temperature and trehalose. An isothermal microcalorimetry study. *Thermochimica Acta.* 326:127-131.
 19. Shimizu A., Yamada Y., Mizuta T., Haseba T., Sugai K. (2004)The contribution of the dynamic behavior of a water molecule to the amyloid formation of yeast alcohol dehydrogenase. *J. Mol. Liqu.* 109: 45-52.
 20. Shimizu A., Fumino K., Yukiyasu K., Taniguchi Y. (2000) Effect of urea on the structural dynamics of water. *J. Mol. Liqu.* 85:269-278.
 21. Yang Y., Zhou H.M. (2001) Effect of zinc ions on conformation stability of yeast alcohol dehydrogenase . *Biochemistry* 66:47-54.
 22. Vetri V., Canale C , Relini A. (2006)Amyloid fibrils formation and amorphous aggregation in concanavalin A. *Biophys. Chem.* 125:184-190.

On the role of methanol in amyloid formation induction in apo-yeast alcoholdehydrogenase

Miroliaei M.*¹, Ebrahimian B.², Hosseinkhani S.³, and Ghasemi A.⁴

¹ Cell, Developmental and Molecular Biology Division, Department of Biology, Faculty of Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran

² Department of Biology, Research and Science Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

³ Department of Biochemistry, Faculty of Basic Sciences, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran

⁴ Institute of Biochemistry and Biophysics, University of Tehran, P.O. Box 13145-1384, Tehran, Iran

Abstract

Amyloid formation in non disease proteins has little been studied. In the present study, to reveal the trend of amyloid formation in a typical protein, apo I- yeast alcohol dehydrogenase (apo I-YADH) which was obtained by removing of the structural zinc, was subjected to aqueous solution of methanol . Amyloid formation was evaluated by Congo red (CR) and thioflavin T staining method using fluorescence and CD spectroscopy. The amyloid-inducing aptitude of methanol showed a concentration dependent manner: 20% < 40% < 60% < 70% < 80%. The established amyloid formation monitored by spectroscopic studies, was ascribed to the conformational transition from native to the β -sheet rich structure in the enzyme molecules.

Keywords: Amyloid, Methanol, fluorescence spectroscopy, CD spectroscopy, thioflavin T, Congo red.

*Corresponding author.